

Bölüm 1

AT ARABASI VE ADALET

Wildpool Bozkır – 16 Şubat 1797

Bozkırda sert rüzgârlar esti ve çıplak çalılığa sokulmuş bir delikanlı titredi. Ceketini inceydi ve çizmeleri bir elekten daha delikti.

Üzerine bir pelerin almıştı, çünkü pelerinin kendisini ünlü haydut Dick Turpin gibi gösterdiğini düşünüyordu. Aslında bu pelerin, kurdeleyle bağladığı gri bir battaniyeden ibaretti. Onu bostan korkuluğu gibi göstermişti.

Soğuk çamur, sağ çizmesinin tabanından içeri sızıyordu. “Bu soygunu yapınca yeni birkaç çizme alacağım,” diye söz verdi kendine. Bu düşünce onu keyiflendirdi. Solgun yüzü birden bu mutlu düşünceyle aydınlandı. “Bir çift de

çorap!” diye inledi. “Hep bir çift çorap istemişimdir. Aah!
Ve annem için de diz altı çorabı. Ve peruk...”

Bunu annesi için istemiş olamaz. Annesi yeterince tüylüydü. Ta beline kadar geliyordu. Başında hiç yoktu, ama sırtında doluydu.

... tüm haydutların üç köşeli siyah bir şapkası ve bir peruğu vardır. Adım bu kasabanın sokaklarına dehşet salacak, tıpkı Dick Turpin’in adı gibi.”

Ama onun adı, kasaba halkına ancak kahkaha attırır-
dı. Çünkü adı Dick Turpin değildi. Rick Turp’tu. Turp ailesinin uzun soyunun hemen hemen sonuncusuydu. Turp’ların kökleri çok gerilere uzanırdı.

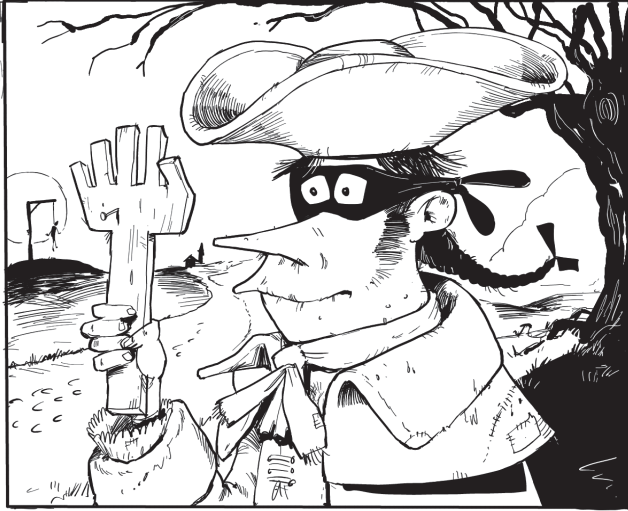
*Bu bir espriydi... kökler... turp... anladınız mı?
İyi bir espri olduğunu söylemedim, öyle sızlanıp durmayın.*

Elli yıl önce, Tom Turp dehşet saçan biriydi. Turp soyadını taşıyanlar kulübelerinin duvarlarına onun resimlerini asarlardı. Onunla gurur duyarlardı.

ARANIYOR

ÖLÜ YA DA DIRİ
(YA DA İKİSİ ARASI BİR ŞEY)

TOM TURP – SİLAHLI HAYDUT
SOKAKTA HANİMEFENDİLERİN PEŞLERİNDEN
KOSUP CÜZDANLARINI ÇALMaktan (YA DA
CÜZDANLARINI VERMEZLERSE POPOLARINI
ÇİMDİKLEMekten) ARANIYOR. TEK TABANCA
DOLAŞIYOR. ASLINDA TEK KOLU VAR. DİĞER
KOLU TAHTADAN.
(ONU BİR İKİNCİ EL DÜKKÂNINDAN ÇALDI.)

**YAKALAYANA YARIM
KRALİYET PARASI ÖDÜL**

O, Turp ailesinde bir efsaneydi. “Tom Turp. Yakalanmayan adam!”

Gerçi bu *pek* doğru değildi. Peynirli bir sandviçle meyhanenin birinden kaçmaya çalışırken *yakalanmıştı*. Parasını ödemediği peynirli bir sandviçle.

Kanun adamı bir hendekte gizlenen sandviç hırsızımız Tom’u bulmuş; bileğine pranga geçirmiş ve hâkimi çağır-maya giderken onu köyün tulumbasına zincirlemişti.

Kanun adamı döndüğünde Tom Turp’un kolu hâlâ tulum-baya bağlıydı... ama Tom, koluna bağlı değildi. Bu onun *takma* koluydu ve onu kolayca çıkarıp kaçmıştı.

Birkaç kaygan taşla basarak nehri geçmeye çalışırken suya düştüğünde, Tom’un eceli gelmişti. Ne de olsa tek kolla yüzmek hiç kolay değil...

Pekâlâ, dürüst olmak gerekirse Tom iki kolu varken de yüzme öğrenmemişti, bu yüzden HİÇ şansı yoktu.

... bedeni akıntıya kapılmış ve bir daha hiç görünmemişti.

Turp ailesi sevgili Tom’larının posta arabaları soyarak hayatını kazandığı Amerika’ya kaçtığına inanmıştı. Bu düşünce onları çok mutlu etmişti.

Kanun adamı, tahta kolu ikinci el dükkânının sahibine teslim etmişti, böylece dükkân sahibi de mutlu olmuştu.

Turp ailesi, “Tom tehlikeli bir suçluydu,” demişti.

Kanun adamı, “Hayır, tek-elli bir suçluydu,” demişti.

Rick Turp’un, hikâyelerini dinleyerek büyüdüğü adam işte OYDU. Ve hikâyeler tehlikelidir. Rick, Tom Turp gibi, yani haydut OLMAK istiyordu.

Rick’in, Tom’un hanımefendilerin poposunu çimdikleme alışkanlığını uygulayacağı bir planı olmadığını duyduğunuza sevineceksiniz. İyi ki de yoktu. Yeterince çevik değildi! Hah! Çimdik... çevik...? Amladınız mı? Ah, boş verin.

Rick bir gece, Siyah Koyun Hanı’nda, Twitch ailesi çetesinin şeytani bir plan kurduğuna kulak misafiri olmuştu. “Yarın,” diye belirtmişlerdi, “Lord Fumble, Wishington Kır Köşkü’ne gitmek için Fumble Malikânesi’nden ayrılıyor.”

“Yani?”

“Yani Lord Fumble ne zaman bir evden bir eve gitse Fumble aile hazinesini de arabasıyla beraberinde götürür.”

“Yani?”

“Yani, arabayı durduruyoruz, altınları alıyoruz ve çok zengin oluyoruz!”

“Ne kadar zengin?”

“Az önce söyledim ya... çok!”

Rick Turp gülümsemesini saklamaya çalışmıştı. Twitch ailesini kendi oyununda yenmeye ve onlara fırsat bırakmadan arabayı soymaya karar vermişti. Lord Fumble'ın geçeceği, tekerlek izleriyle yol yol olmuş güzergâhı biliyordu, bu yüzden tek yapması gereken çalılıklara gizlenmekti...

Tom Turp hakkında beni konuşturmadan önce Rick'i burada bırakmıştık.

Rick'in arabanın kaçta geleceğine dair hiçbir fikri yoktu. Şafakta uyanmış ve yiyecek bir peynirli sandviçi bile olmadan bütün gün beklemişti. Sadece, "Tom Turp'un çaldığı peynirli sandviçe ne oldu acaba? Bahse girerim kanun adamı onu yemiştir!" diye düşünmesi bile ağzını sulandırmaya yetmişti.

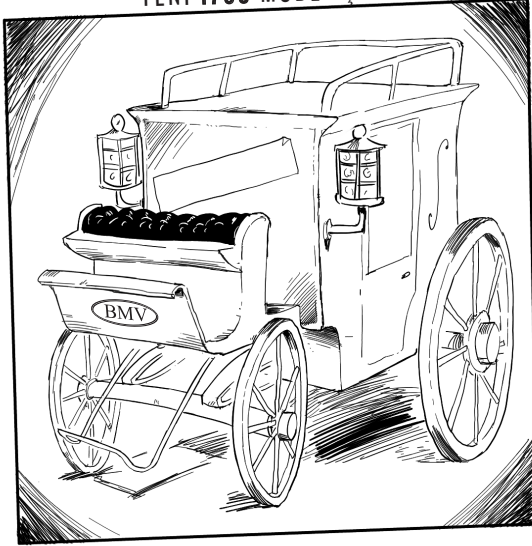
Gündüz yerini öğleden sonraya bırakırken arabaya sürülü atların çıkardığı tak tuk, tak tuk, tuk tuk, şap şap, tuk tak, şap tak, şap tuk seslerini duydu. (Çok girintili çıkıntılı bir yoldu ve atların doğru düzgün yürümesini güçleştiriyordu.)

At arabası son çıkan 1798 modeldi... yıl 1797 olmasına rağmen, at arabası üreticileri gelecek yılın modeli diye övünmekten hoşlanırlardı. Zengin müşterilerine onu bu şekilde satarlardı...

Britanya'nın Mükemmel Vasıtası (BMW)

KLASİK AT ARABASI

EN İYİ MÜŞTERİLERİMİZ İÇİN
YENİ 1798 MODEL ÇIKTI

2 kapılı ya da 4 kapılı modeller – hanımefendilerin elbiseleri için ekstra geniş

2, 3 ya da 4 beygir gücü

Gömmeli piknik sepetli portbagajlar

Açılan pencereler, 8 standart parmaklı tekerlek, 3 yıl ya da 300 kilometre garanti,

Çelik dış lastikler,

En girintili çıkıntılı yolları bile yumuşatan yaylar.

ÜSTELİK ücretsiz haritalar ve sürücü kırbacı

Delikanlı mendiline smkrd, ardından mendili göz-
lerini açık bırakacak biçimde yüzüne bağladı.

Yola ıktı ve silahı varmış gibi göstermek için elini gri
pelerininin altına soktu.

*Çoėu haydut tabanca taşırdı. Dick Turpin de yle. Ama
Rick Turp taşımazdı. Silahlar pahalıydı. Lord Fumble'ı
soyar soymaz gidip bir tabanca satın alacağını düşündü...
orap aldıktan sonra, tabii.*

Pelerininin altından parmağını uzattı. "Ayaėa kalk ve
değerli eşyalarını bana ver! Ya paranı ya canını!"

Rick Turp'un sırtından yukarı bir titreme yükseldi, son-
ra titreme başladığı yere geri indi. "Aaaah!" dedi. "Her za-
man bunu söylemek istemişimdir."

Araba durdu. Pencere açıldı ve yakışıklı genç Lord
Fumble yakışıklı başını dışarı çıkardı. "Peki *bu defa* niçin
durduk, James?"

"Bir haydut daha, ekselansları," dedi sürücü.

"Haydut mu? Haydut mu? Atı nerede?" diye gürledi
Lord.

Sürücü, Rick'e döndü. "Ekselansları atının nerede oldu-
ėunu bilmek istiyor."

"Atım yok!" Rick kmseyerek bir kakhaha attı. "Para
babası deėilim."